

IN DE SCHIJNWERPER

Rens Wit: 'Onze kinderen eenzelfde jeugd geven'

Rens Wit (34) woont met Rosa de Vit (32) en hun kinderen Jitse (3) en Lasse (1) op Burg. Versteegenstraat 36. Deze sportman pur sang is blij dat hij twee jaar geleden op deze plek is teruggekeerd.

Waar ben je opgegroeid?

Op nummer 74, waar mijn vader en zijn nieuwe vrouw wonen. Ik heb hier een supermooie jeugd gehad met het voetbalveldje vlakbij huis. Het is echt een droom die uitkomt dat ik mijn kinderen eenzelfde jeugd mag geven als die ikzelf heb gehad.

Van hieruit werd mijn wereldje steeds groter: eerst Amsterdam en daarna ben ik gaan reizen. Mijn zusje heeft ook gereisd en woont nu ook weer hier.

Waar heb je zoal gewoond?

Toen ik 21 was ben ik antikraak in het pand van de ABN AMRO-bank in de Westzijde in Zaandam gaan wonen. Daarna werd dat de voormalige drukkerij van HuigHaverlach in de K. Kanstraat. In de ruimte waar de drukpersen hadden gestaan konden wij perfect skateboarden en skeeleren. En superhard muziek maken. In 2010 leerde ik Rosa leren kennen en twee jaar later zijn we op reis gegaan naar Nieuw-Zeeland, Indonesië en Vietnam. Dat beviel goed en omdat de liefde er nog steeds was zijn we in Amsterdam gaan samenwonen. Rosa komt oorspronkelijk uit Schoonhoven. Ze heeft in Utrecht de pabo gedaan en pedagogische wetenschappen gestudeerd. In Zaanstad had ze bij volleybal mensen leren kennen en we begonnen onze vrienden te missen. We konden een sociale woning huren in een voormalig kleuterschooltje in de Rosmolenbuurt en nog in een nieuwbouwwoning in de Morgensterstraat.

Hoe zijn jullie in Westzaan terechtgekomen?

We hebben twee jaar gezocht om iets te kunnen kopen, maar dat was niet makkelijk. Toen heb ik in dit buurtje gewoon maar met mensen die hun hondje uitlieten een gesprekje aangeknoopt. Of zij iemand kenden die van plan was zijn huis te verkopen. Er was een man die het mij wel gunde en ik ben met hem gaan onderhandelen. Dat was heel spannend. Ik ben best wel een sociaal persoon, maar zakelijk zijn is toch iets anders. Maar zo is het dus toch gelukt.

Hoe beviel het Rosa het om hier te wonen?

Zij houdt er wel van om een drankje te doen in de stad en om winkels dichtbij te hebben. Maar zij is ook wel iemand die van rust, stilte en de natuur houdt. Ze is snel geïntegreerd. Ze had al veel vrienden gemaakt in de Zaanstreek. Ze houdt van de tuin en van buiten zijn. Hierachter kijk je uit op de tuinen van de Kerkbuurt. Daartussen is een slootje en we hebben een bootje.

Wat heb je zoal voor werk gedaan?

Na de Cios sportopleiding heb ik activiteiten gedaan voor buitenevenementen en bedrijfsuitjes, zoals in de Ardennen of op het strand van Wijk aan Zee. Maar ook veel andere klussen. Toen tijdens de crisis dat werk een beetje wegviel ben ik via Floor Valk in contact gekomen met het jeugd- en jongerenwerk in Zandvoort. Door middel van sport leer je jongeren uit moeilijke gezinssituaties vooral een fijne plek te bieden om te voorkomen dat ze het slechte pad op gaan. Ze kunnen bij ons poolen, tafeltennissen en sporten. In de avonden kunnen ze met vrienden chillen en aan activiteiten meedoen. We gaan ook met kinderen die normaal gesproken niet of nauwelijks op vakantie gaan op kamp. Het doel is om een goede band met ze op te bouwen. Soms moet je steun vragen aan iemand in de zorg en ben je die jongeren een tijdje kwijt. Maar ik blijf wel altijd contact met ze houden en dan is het fijn om ze daarna weer terug te zien. Ik werk op onregelmatige tijden, meestal begin ik na 15.00 uur. In Zandvoort werk ik 20 uur per week en in Diemen doe ik datzelfde werk voor 15 uur. Sinds de corona is dat uitsluitend via mijn werktelefoon met de jongeren en ook alleen online met collega's die in die plaatsen wonen.

Wat doet Rosa?

Zij werkt drie dagen per week als coördinator bij Auris, een organisatie voor kinderen met een taalontwikkelingsstoornis en slechthorende kinderen. Om in contact met kinderen te zijn werkt ze op vrijdag als vrijwilliger bij de Kernschool in Zaandam, dat is een onderwijsvoorziening voor de eerste opvang van nieuwkomers. Ze heeft een flexibele job, dus we zijn vaak samen en doen ook dingen samen. Maar we vinden het ook belangrijk om alleen en met vrienden dingen te doen. Daar krijg je ook weer energie van. Overdag en op de dinsdag ben ik er vaak voor de kinderen. Op donderdag gaan ze naar Babino.

Sport jij zelf nog?

Sport zit in mijn dna. Na jaren bij KFC ben ik zes jaar geleden teruggekeerd bij de dorpsvoetbalclub in Westzaan. Ik hou van die dorpscultuur. Ik ben echt een buitensporter. Zo ben ik helemaal verslaafd geraakt aan kitesurfen. En dan woon je hier perfect. Je bent binnen een half uur in Schellinkhout, Edam, Marken of naar Wijk aan Zee. Als de kinderen op bed liggen kun je daarna nog even kitesurfen. Kom je helemaal opgeladen weer thuis. Ik hou ook van schaatsen en mountainbiken. Minstens twee keer per jaar ga ik

Rens Wit. Foto Studio Peper.

op wintersport; een keer met vrienden en een keer met het gezin. Daar gaf ik ook ski- en snowboardles.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Dat is toch wel mijn gezin. Dat geeft mij zoveel vreugde en geluk. Ik werk al heel lang met kinderen en jongeren. Ik had altijd gehoopt dat het mij gegeven zou zijn om vader te worden. En gelukkig is dat gelukt. Sinds de kinderen ben ik veel emotioneler. Dingen op tv, ik kan er zomaar om huilen.

Ben je als kind van gescheiden ouders wel eens huiverig voor de toekomst?

Ik kom uit een gezin waar veel liefde was, voor sommigen zelfs een voorbeeldgezin. Ik was dertien toen mijn moeder plotseling wegging. Ik bleef thuis bij mijn vader, omdat ik hier alles had. Het contact met hen en mijn stiefouders, ook onderling, is nu prima. Maar ik denk daar wel eens over na, ja. Hoe gaat het leven lopen? Mijn ouders hadden vroeger ook nooit ruzie. Rosa en ik hebben het nu super goed en leuk met elkaar. Ook als ik naar Rosa's familie kijk denk ik dat het met ons wel goed komt.

Wonen in Westzaan

Ik wil nog wel even toevoegen dat een heleboel vrienden met wie ik ben opgegroeid zo langzamerhand ook terugkeren naar Westzaan. Nu tijdens die corona ontmoet je veel mensen op straat of op afstand in elkaars tuin. Je hoeft het dorp niet uit. We hebben het voetbalveldje en het speeltuintje. We fietsen ook veel. Mijn vader is net met pensioen en vindt het ook leuk om met de kinderen op pad te gaan. Het wereldje hier is klein en je kunt te allen tijde op elkaar rekenen.

Marijke van der Pol

'Sport zit in mijn DNA'